

POSTANOWIENIE

Dnia 17 sierpnia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski

w sprawie J. K.

o odszkodowanie i zadośćuczynienie

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 17 sierpnia 2023 r.,

wniosku pełnomocnika wnioskodawcy z dnia 5 czerwca 2023 r. o wyłączenie sędziego,

na podstawie art. 41 § 1 k.p.k. w zw. z art. 42 § 1 i 4 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

wyłączyć sędziego Sądu Najwyższego Igora Zgolińskiego od udziału w rozpoznaniu sprawy o sygn. II KK 4/22

UZASADNIENIE

Postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 23 maja 2023 r. wniosek o wyłączenie SSN Igora Zgolińskiego od udziału w sprawie pozostawiony został bez rozpoznania. Pełnomocnik wnioskodawcy J. K. wniósł pismo zatytułowane „zażalenie wnioskodawcy” na to postanowienie. Pismo to zostało zarejestrowane jako nowy wniosek o wyłączenie SSN Igora Zgolińskiego od udziału w rozpoznaniu sprawy (KRI 220). W piśmie tym pełnomocnik wnioskodawcy podniósł, że te same wskazywane już we wcześniejszych wnioskach okoliczności dotyczą SSN Igora Zgolińskiego, ponieważ jest to również sędzia powołany w tym samym trybie, co poprzednio wyłączeni od udziału w rozpoznaniu tej sprawy inni sędziowie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek o wyłączenie jest zasadny. Igor Zgoliński powołany został na stanowisko sędziego Sądu Najwyższego na podstawie uchwały Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej na podstawie ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2018 r., poz. 3). W tym samym trybie powołana została sędzia, która rozpoznawała tę sprawę w Sądzie Apelacyjnym w Lublinie i kwestia prawidłowości obsady tego Sądu, stanowi przedmiot jednego z zarzutów kasacji. Rozpoznawanie tego zarzutu przez osobę – sędziego SN, który powołany został w tożsamym trybie, może wywoływać wątpliwości zarówno strony, te są zresztą wyraźnie artykułowane w pismach pełnomocnika wnioskodawcy, jak i w odbiorze zewnętrznym. Stało się to podstawą wyłączenia już kilku sędziów od rozpoznania przedmiotowej sprawy, poczynając od postanowienia z dnia 29 lipca 2022 r., w którego uzasadnieniu trafnie podkreślono, że sędziowie powołani we wskazanym trybie, którzy rozpoznawać by mieli kasację w tej sprawie „zapewne mieliby w polu widzenia, że to rozstrzygnięcie nie jest bez znaczenia dla ich statusu sędziego Sądu Najwyższego.”

Z powyższych względów orzeczono jak w części dyspozytywnej. Na marginesie dodać wypada, że system przydziału spraw obowiązujący w Izbie Karnej Sądu Najwyższego nie stwarza możliwości wyłączenia części sędziów od rozpoznawania danej kategorii spraw, także wniosków o wyłączenie. Należy również wyrazić ubolewanie z powodu niemożności merytorycznego rozpoznania tej sprawy przez dłuższy już czas. Sytuacja taka wynika ze stworzonego ustawą o KRS wymienioną powyżej, a także innymi przepisami, w tym art. 29 ustawy o Sądzie Najwyższym stanem prawnym, w którym kwestionowany jest status sędziów. Odpowiedzialność za taki stan rzeczy ponoszą nie strony postępowań i sami sędziowie a podmioty, które uczestniczyły w tworzeniu ustaw podważających fundamenty praworządności. Wymierne konsekwencje tych działań ustawodawczych dotyczą przy tym obywateli, którzy nie mogą realizować swojego prawa do sądu i rzetelnego procesu.

[SOP]

[f.n]

